

Turczi István *mÁgnesező*

„Add ide magad!”
Nemes Nagy Ágnes

Amikor minden elmúlik, valami
jön még. Az ember így tanul.
Itt az arc, ez itt az éle. Hogy meg
ne vágd magad, öntudatlanul.

Semmi túlzás. Csak önvédelem.
Ha készületlen ér, az se dráma.
Szabadságnak ott a háztetők
fölé emelt tekintet ballisztikája.

A reggel, mint szétázott teafilter.
Kezedben egykedvűn gőzölög a város.
A cukrozatlan, lekicsinyelt
semmiségek érvénye általános.

Nincs változás. A balkonrácsos utcaképen
minden úgy mozdul, mintha állna
– belemerevülve magányába –,
s mi meg se moccan, mintha járna.

Hallom a lépteket, igen. Ma egy
újabb gyermek hal meg bennem.
Levegő lépcsőz, megáll. Zihál.
Árnyék nem követhet éberebben.

Ma egy újabb gyermek halt meg
bennem. Nem szólíthatom nevén.
Nem takarhatom be friss hóval,
bármily finom szerkezet a remény.

Mire fényben mosdatnám, késő:
itt van, megint itt az este.
Minden elmúlik és újrakezd.
Az időnek várakozás a teste.

De ki mondja, hogy csak egyedül?
Nem, nem. A jelenlét nem sziget.
Figyeld a szelet, s a fénylő pontokat.
Ne hagyd sorsukra hajótörötteid.

Még maradjon minden *Mészöly Miklós-variáció*

Az előbb semmi még, csak a reggel;
ugyanaz, ugyanúgy, kímélő étrend,
lapult orral egy arc nyomódik az
üvegre; nézi: szabványszélcsend.

Ez a tavasz is elcsavargott, mondja.
Szóra sem érdemes, de, lám, megmaradt
a fehérség vakító, éber emléke, és egy
makacs kis hósáv az ablaka alatt.

Kint ma is fénylik az aszfalt.
Nem mozdul, hova is vinné a lába.
A két busz közötti csendben, mint a
bomba, háromperces tojások koccanása.

A közöny dolgos, gondolja és ellép,
gyorsítónak felhajthatna némi szeszt,
de nem. Benn' az egymásra préselődő,
sok régi kép anélkül is palimpszeszt.

Már sérelmek se. *Nyelni vagy köpni,*
egyik se könnyű, de bevethető,
amikor két lehetséges egyetlen közt
szorong a régi, az új és a következő.

Csak váltig a varázsigéket. Szavak
tapintatában hinni: vigasz és mérték.
Valahogy nem kéne elmozdulni onnan,
míg el nem készül az *esti térkép.*

Addig méltányosságból, ahogy a
megszokott tárgyakon le-föl jár a fény,
mielőtt csíkokra szabdalja vonásaid,
kicsit még maradjon minden a helyén.